

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Domine ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est
absconditus. Psal: 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

lumina tua ! vā prāteritā ignorantīā meā , quando non co-
 noscebam te Domine . Gratias tibi ago illuminator ,
 liberator meus , quoniam illumināsti me , & cogno-
 uisti me . Serō te cognovi veritas antiqua , serō te cogno-
 uisti veritas aeterna ; tu eras in lumine , & ego in tenebris ,
 non cognoscebam te , quia illuminari non poteram
 te , & non est lux extra te .

Domine ante te omne desiderium meum ,
 & gemitus meus à te non est absconditus .

Psalm: 37.

Optissime , magnipotens Deus spirituum universae
 carnis , * cuius oculi sunt , super omnes vias filio-
 rum Adam , à die nativitatē eorum , usque in diem
 mortis eorum , ut reddas unicuique secundum opera sua ,
 bona vel mala : ostende mihi ut confitear tibi paupertate
 meam , quoniam dixi , quod dives essem , & nul-
 lum egerem , & nesciebam , quoniam pauper eram ,
 nudus , miser , & miserabilis . Credebam enim
 fore aliquid , cum nihil essem . Dixi sapiens efficiar ,
 cultus factus sum . Cogitabam me esse prudentem ,
 acceptus sum , & video nunc , quia donum tuum est ,
 quo nihil possumus facere , quia nisi tu Domine
 audieris civitatem , frustra vigilat , qui custodit eam .
 docuisti me , ut cognoscerem me , quia dereliqui-
 ste , & probasti me , non propter te , quod cognosce-
 re me , sed propter me ; ut cognoscerem me . Nam ut
 Domine credebam me aliquid fore ex me , existi-
 mabam

Augustinus Soliloq. cap. 15.

mabam me sufficere per me, nec percipiebam
 niam tu regebas me, donec aliquantulum te elonga-
 me, & cecidi statim in me, & vidi & cognovi
 niam tu regebas me: & quod cecidi, fuit ex me
 quod surrexi, ex te. Aperuisti mihi oculos lux,
 citasti, & illuminasti me, vidi quoniam tentatio
 ta hominis super terram, & quod gloriari non valet
 te te omnis caro, nec justificatur omnis vivens,
 niam siquid boni est, parvi vel magni: donum
 est, & nostrum non nisi malum est. Unde igitur
 riabitur omnis caro? Nunquid de malo? Hic
 est gloria, sed miseria. Sed nunquid gloriabitur
 bono? Nunquid de alieno? Tuum Domine est
 num, tua est gloria: qui enim de bono tuo gloriatur
 bi quaerit, & non tibi quaerit, hic fur est, & latro
 similis est diabolo, qui voluit furari gloriam tuam,
 enim laudari vult de tuo bono, & non quaerit
 gloriam tuam, sed suam, hic licet propter tuum
 num laudetur ab hominibus, a te tamen vituperatur
 quia de dono tuo non tuam, sed suam gloriam
 fivit. Qui autem ab hominibus laudatur vituperatur
 te, nec liberabitur condemnante te. At tu Domine
 formator meus ex utero matris meae, non me
 dere in illa exprobratione, ut exprobreretur mihi
 voluisse gloriam tuam. Tibi enim sit gloria,
 est omne bonum: nobis autem confusio faciei,
 seria, quorum est omne malum, nisi tu volueris
 reri. Misereris quippe Domine, misereris omnium
 & nihil odisti eorum, quae fecisti, & das nobis
 gis tuis, & ditas nos Domine Deus inopes opimis

Quoniam diligis pauperes, & divites facis eos di-
 scipulis tuis. Ecce nunc Domine pauperes nos filii tui su-
 mus, & pusillus grex tuus, aperi nobis januas tuas, &
 intrabunt pauperes & saturabuntur, & laudabunt te, qui re-
 ceperunt te. Scio enim Domine, & confiteor docente
 quoniam illi soli, qui cognoscunt se pauperes, &
 confitentur tibi paupertatem suam, dirabuntur à te,
 quoniam qui se divites existimant, cum sint pauperes,
 non dirabuntur tibi divitiis inveniuntur exclusi. Ego igitur confiteor
 Domine Deus meus paupertatem meam, ut sit tibi
 gloria tota, quoniam tuum est bonum per me ge-
 rere. Domine confiteor, ut docuisti me, nihil aliud
 est, quam universa vanitas, umbra mortis, & abyssus
 tenebrosa, & terra inanis & vacua, quæ sine
 benedictione nil germinat, fructum quoque non
 facit, nisi confusionem, peccatum, & mortem. Si quid
 bonum unquam habui, à te recepi, quidquid boni ha-
 bui, tuum est, vel à te habeo. Si quando steti, per te
 cecidi: sed quando cecidi, per me cecidi: & semper in-
 firmus fui, nisi tu me erexisses: semper cæcus fui,
 nisi tu me illuminasses. Quando cecidi, nunquam
 erexisses, nisi tu mihi manum porrexisses. Postquam
 erexisses, semper cecidisses, nisi tu me susti-
 nisses. Sæpius perissem, nisi me gubernasses. Sic
 Domine, sic semper gratia tua, & misericordia
 prævenit me, liberans me ab omnibus malis, sal-
 vans à præteritis, suscitans à præsentibus, & muniens
 à futuris: præcidens etiam ante me laqueos peccatorum,
 & occidens occasiones & causas: *quia nisi tu hoc mihi fecisses,*

U

ego

ego omnia peccata mundi fecissem. Quoniam scio Domine quod nullum peccatum est, quod unquam fecerim, quod non possit facere alter homo, si Creator a quo factus est homo. Sed quod non facerem, tu iussisti: quod abstinerem, tu iussisti: & quod tibi crederem gratiam tu infudisti. Tu namque Domine rogasti tibi & mihi: ut adulterium: & omne aliud peccatum non committerem, gratiam, & lumen donasti.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

Ego autem sum filius ancillae tuae, qui me credidi dari in manu tua. * jam his meis pauperculis confessionibus confitear tibi liberator meus toto corde & reducam ad mentem meam omnia bona, quae tu mihi à juventute mea omni vita mea. Scio quod quod ingratitude multum tibi displiceat, quae est totius mali spiritualis, & ventus quidam desiccans urens omne bonum, obstruens fontem divinae cordiae tuae super hominem: qua & mala mortuaria oriuntur, & viva jam opera moriuntur, & adipsiuntur. Et ego Domine gratias tibi agam, si non sum ingratus tibi liberator meus: quoniam liberasti me. Quoties jam me absorbuerat ille Draco, & tu Domine ab ore ejus extraxisti me. Quoties ego peccavi, tu Domine se paratus fuit deglutire me: Sed tu Domine defendisti me. Cum contra te iniquè agebam, tu Domine tua mandata frangebam, stabat ipse paratus ut me traheret ad infernum, sed tu prohibebas. Egote liberator

* s. Augustinus soliloq. cap. 18.